

Teunissen + Berendse Vastgoed Projecten B.V.
T.a.v. de heer P. Berendse
Secretaris Verhoeffweg 19E
2671 HT NAALDWIJK

Den Haag,

Aantal bijlage(n): 1

Ons kenmerk: ACM/DJZ/2015/201090_OV

Contactpersoon: mr. Stephan Jansen | Stephan.Jansen@acm.nl | (070) 722 20 63

Onderwerp: 14.1250.12 / geschilbesluit

Geachte heer Berendse,

In dit besluit geeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) een beoordeling van de door u namens Teunissen + Berendse Vastgoed Projecten B.V. (hierna: Teunissen + Berendse) ingediende klacht als bedoeld in artikel 51 Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet). ACM betreft daarbij de zienswijzen die Teunissen + Berendse en Stedin Netbeheer B.V. (hierna: Stedin) naar voren hebben gebracht naar aanleiding van het conceptbesluit.

Verloop van de procedure

Op 7 november 2014 heeft ACM de klacht van Teunissen + Berendse ontvangen. Stedin heeft bij brief van 2 december 2014 haar zienswijze op deze klacht gegeven.

ACM heeft bij brief van 24 december 2014 Teunissen + Berendse in de gelegenheid gesteld haar klacht te verduidelijken in het licht van het besluit van ACM van 22 december 2014 met zaaknummer 14.0490.12 en kenmerk ACM/DE/2014/207440. Teunissen + Berendse heeft ACM telefonisch bericht dat zij geen aanleiding ziet haar klacht te verduidelijken en dat zij haar standpunt handhaaft.

ACM heeft besloten de klacht via de schriftelijke procedure te behandelen overeenkomstig artikel 14 van de Werkwijze geschilbeslechting energie.

Bij brief van 4 februari 2015 heeft ACM partijen in de gelegenheid gesteld hun zienswijze te geven over haar conceptbesluit op de aanvraag tot geschilbeslechting. Stedin en Teunissen + Berendse hebben van deze gelegenheid bij brieven van 10 respectievelijk 16 februari 2015 gebruik gemaakt.

Standpunten van partijen

Teunissen + Berendse neemt het standpunt in dat zij recht heeft op restitutie van een deel van de kosten voor het plaatsen van een traforuimte door Stedin in het jaar 2000. Deze traforuimte is volgens Teunissen + Berendse geplaatst om voldoende capaciteit te kunnen leveren voor de aansluitingen van een bedrijfsverzamelgebouw dat zij destijds heeft gerealiseerd. Na een aantal jaar is volgens Teunissen + Berendse gebleken dat meerdere aansluitingen van de traforuimte aftakken. Stedin had volgens Teunissen + Berendse daarom de zogenoemde restitutieregeling als bedoeld in artikel 2.4.5 Tariefcode Elektriciteit moeten toepassen. Teunissen + Berendse is het niet eens met Stedin dat deze kwestie zou zijn verjaard.

Stedin stelt zich op het standpunt dat de aanvraag van Teunissen + Berendse niet-ontvankelijk is dan wel moet worden afgewezen. Teunissen + Berendse kan volgens Stedin in deze geschilbeslechtingsprocedure geen betaling van een onbepaald bedrag vorderen en een vordering op grond van onverschuldigde betaling is volgens haar ook ruimschoots verjaard. Teunissen + Berendse heeft volgens Stedin geen belang meer bij een inhoudelijke beoordeling van de klacht. Daarbij komt dat de restitutieregeling volgens Stedin niet van toepassing is. Op de aansluitkabels voor Teunissen + Berendse, die aftakken van twee laagspanningskabels, zijn geen aansluitingen voor derden gemaakt. De kosten voor het plaatsen van een traforuimte betreffen volgens Stedin bovendien geen aansluitkosten, maar kosten voor de uitbreiding / aanpassing van de infrastructuur.

Zienswijzen van partijen

In het conceptbesluit komt ACM tot de slotsom dat de klacht van Teunissen + Berendse ontvankelijk is. ACM stelt vast dat Stedin niet in strijd met artikel 2.4.5 van de Tarievenscode Elektriciteit heeft gehandeld.

In haar zienswijze naar aanleiding van het conceptbesluit herhaalt Teunissen + Berendse haar standpunt. Zij beroept zich daarbij op het besluit van de Raad van Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit, thans ACM, van 5 september 2005 met kenmerk 102019/14. Volgens Teunissen + Berendse volgt uit randnummer 26 van dit besluit dat er restitutie moet plaatsvinden wanneer een tweede aansluiting op een trafostation wordt gerealiseerd. Verder beroept Teunissen + Berendse zich op het hiervoor al genoemde besluit van ACM van 22 december 2014. Volgens haar volgt uit dit besluit dat zogenoemde diepte-investeringen in het net ten behoeve van het maken van aansluitingen voor rekening komen van de netbeheerder, zoals is vastgelegd in artikel 27, tweede lid, onderdeel e, van de E-wet.

Stedin brengt in haar zienswijze naar aanleiding van het conceptbesluit naar voren dat Teunissen + Berendse wel degelijk een vordering op grond van onverschuldigde betaling heeft ingediend en dat ACM niet bevoegd is op deze civielrechtelijke kwestie een beslissing te nemen. Overigens is Stedin van mening dat ACM niet al haar ontvankelijkheidsverweren heeft behandeld in het conceptbesluit. Met de uitkomst van de inhoudelijke beoordeling van de klacht in het conceptbesluit stemt Stedin in.

Juridisch kader

De relevante artikelen uit de E-wet en de Tarievenscode Elektriciteit zijn opgenomen in bijlage I bij dit conceptbesluit.

Beoordeling

Wat betreft het procedurele punt van Stedin dat de geschilaanvraag van Teunissen + Berendse niet-ontvankelijk zou zijn, merkt ACM het volgende op.

ACM kan de stelling van Stedin niet volgen dat Teunissen + Berendse in deze procedure een vordering op grond van onverschuldigde betaling heeft ingediend. Stedin leidt het indienen van een dergelijke vordering kennelijk af uit de wijze waarop Teunissen + Berendse haar klacht heeft ingericht. ACM constateert dat Teunissen + Berendse in geen van de stukken die zij in verband met haar klacht heeft overgelegd, heeft vermeld dat zij een vordering op grond van onverschuldigde betaling heeft ingediend. Teunissen + Berendse heeft haar klacht in een daarbij gevoegde brief van 6 november 2014 daarentegen expliciet toegespitst op de restitutieregeling als bedoeld in artikel 2.4.5 van de Tarievenscode Elektriciteit.

ACM is op grond van artikel 51 van de E-wet bevoegd een beslissing op de klacht van Teunissen + Berendse te nemen, aangezien deze betrekking heeft op een geschil tussen Teunissen + Berendse

en Stedin over de wijze waarop Stedin aan zijn publiekrechtelijke verplichtingen op grond van de E-wet voldoet. ACM is niet bevoegd een uitspraak te doen over eventuele civielrechtelijke complicaties die, indien de klacht van Teunissen + Berendse zou worden ingewilligd, de gedeeltelijke terugbetaling van het betaalde éénmalige aansluittarief door Stedin zou kunnen opleveren. De burgerlijke rechter is daartoe exclusief bevoegd.

Verder heeft Stedin betoogd dat de vermeende vordering van Teunissen + Berendse te onbepaald en verjaard is. Deze ontvankelijkheidsverweren bouwen voort op het betoog van Stedin dat Teunissen + Berendse een vordering op grond van onverschuldigde betaling zou hebben ingediend en falen om deze reden. Deze verweren behoeven daarom geen nadere bespreking.

Gezien het voorgaande is de klacht van Teunissen + Berendse ontvankelijk.

Wat betreft de inhoudelijke kant van de zaak merkt ACM het volgende op. Teunissen + Berendse heeft medio 2000 een perceel gekocht op een bedrijventerrein in Dirksland. Op dit perceel heeft Teunissen + Berendse een bedrijfsverzamelgebouw gerealiseerd. Ten behoeve van dit bedrijfsverzamelgebouw zijn (onder meer) 14 elektriciteitsaansluitingen van 3*25A gerealiseerd. Stedin heeft in haar zienswijze een tweetal schematische overzichten van de netsituatie overgelegd. Blijkens deze overzichten en de daarop door Stedin gegeven toelichting is een traforuimte (distributiestation) aangelegd. Vanuit dit station lopen twee laagspanningskabels. Van deze laagspanningskabels takken de aansluitkabels af ten behoeve van het bedrijfsverzamelgebouw van Teunissen + Berendse. Van de laagspanningskabels takken tevens aansluitkabels af ten behoeve van derden.

Om vast te kunnen stellen of de restitutieregeling in dit geval van toepassing is, is het van belang om de begrippen 'aansluiting', 'aansluitkabel' en 'net' van elkaar te onderscheiden. Op grond van artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van de E-wet valt onder het begrip net: een of meer verbindingen voor het transport van elektriciteit en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel- en onderstations en andere hulpmiddelen, behoudens voor zover deze verbindingen en hulpmiddelen onderdeel uitmaken van een directe lijn of liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer. De aansluiting, die de grens vormt tussen de installatie en het net, is gedefinieerd in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de E-wet: een aansluiting bestaat uit een of meer verbindingen tussen een net en een onroerende zaak. Uit bijlage A van de Tarievencode Elektriciteit kan worden afgeleid dat de aansluitkabel onderdeel uitmaakt van de aansluiting en de verbinding vormt tussen de hoofdzekering in de meterkast van de aangeslotene en het net.

Gelet op voormelde definities en de plaats van de traforuimte (het distributiestation) en de laagspanningskabels in het stelsel van verbindingen voor het transport van elektriciteit, maken deze onderdeel uit van het net van Stedin. De aansluitkabels die aftakken van de laagspanningskabels maken onderdeel uit van de aansluitingen van Teunissen + Berendse of derden. In deze omstandigheden heeft Stedin zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat de restitutieregeling niet van toepassing is op de door Teunissen + Berendse genoemde situatie dat na een aantal jaar nieuwe kabels van de traforuimte aftakken. Die kabels takken namelijk niet af van de bestaande aansluitingen (aansluitkabels) van Teunissen + Berendse, maar van de traforuimte die onderdeel uitmaakt van het net van Stedin. Er zijn dan ook geen gedeelten van de aansluitkabels van Teunissen + Berendse in een net veranderd zoals bedoeld in de restitutieregeling.

Het beroep van Teunissen + Berendse op het besluit van de Raad van de Bestuur van de Nederlandse Mededingingsautoriteit van 5 september 2005 faalt. De situatie waarop de klacht van Teunissen + Berendse betrekking heeft, kan niet op één lijn worden gesteld met de situatie die in het besluit van 5 september 2005 aan de orde was. De Raad van Bestuur van de Nederlandse

Mededingingsautoriteit oordeelde in randnummer 26 van het besluit van 5 september 2005 dat vooralsnog geen sprake was van een nieuwe netgebruiker en dat om deze reden de netbeheerder niet verplicht kon worden de restitutieregeling toe te passen. In de situatie die in het besluit van 5 september 2005 aan de orde was, kon het nieuw aangelegde transformatorstation niet worden aangemerkt als netstation. In de thans aan de orde zijnde situatie waarop de klacht betrekking heeft, behoort de traforuimte (het distributiestation) wel tot het net. De aansluitingen van Teunissen + Berendse zijn gerealiseerd op de laagspanningskabels die vanuit de traforuimte lopen. Aangezien op deze bestaande aansluitingen van Teunissen + Berendse geen nieuwe aansluitingen zijn gemaakt, is om deze reden Stedin niet verplicht de restitutieregeling toe te passen.

Het beroep van Teunissen + Berendse op het besluit van ACM van 22 december 2014 faalt eveneens. Daargelaten de vraag of Teunissen + Berendse haar klacht – mede gelet op de brief van ACM van 24 december 2014 – in een te laat stadium van deze procedure heeft uitgebreid, moet worden geconstateerd dat het geschil betrekking heeft op elektriciteitsaansluitingen die medio 2000 zijn gerealiseerd. Artikel 27, tweede lid, onderdeel e, van de E-wet gold toen nog niet, aangezien dit artikel pas op 1 juli 2004 in werking is getreden (Stb. 2004, 328).

Overigens constateert ACM dat Teunissen + Berendse haar beroep op het besluit van ACM van 22 december 2014 niet heeft onderbouwd aan de hand van concrete feiten en omstandigheden. Daarnaast is er een aantal aanwijzingen dat Teunissen + Berendse eerder heeft berust in deze oude kwestie. Bij het aanvraagformulier geschilbeslechting energie is een brief gevoegd van 26 mei 2000 van N.V. Eneco, de rechtsvoorganger van Stedin. Blijkens deze brief is er destijds tussen partijen een discussie gevoerd over de hoogte van de voor de 14 elektriciteitsaansluitingen in rekening gebrachte kosten, ook in verband met de traforuimte (het distributiestation). Uit de stukken blijkt niet dat Teunissen + Berendse destijds verdere actie heeft ondernomen naar aanleiding van de brief van N.V. Eneco van 26 mei 2000.

Gezien het voorgaande stelt ACM vast dat Stedin niet in strijd met artikel 2.4.5 van de Tarievenscode Elektriciteit heeft gehandeld.

Ik hoop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

Autoriteit Consument en Markt
namens deze,

w.g.
drs. F.E. Koel
Teammanager Directie Energie

Tegen dit besluit kan degene wiens belang daarbij rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na de dag van bekendmaking van het besluit, beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage.

Bijlage I

In de E-wet is bepaald, voor zover hier van belang:

" Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

b. *aansluiting*: een of meer verbindingen tussen een net en een onroerende zaak als bedoeld in artikel 16, onderdelen a tot en met e, van de Wet waardering onroerende zaken, waaronder begrepen een of meer verbindingen tussen een net dat wordt beheerd door een netbeheerder en een net dat beheerd wordt door een ander dan die netbeheerder;

(...)

i. *net*: een of meer verbindingen voor het transport van elektriciteit en de daarmee verbonden transformator-, schakel-, verdeel- en onderstations en andere hulpmiddelen, behoudens voor zover deze verbindingen en hulpmiddelen onderdeel uitmaken van een directe lijn of liggen binnen de installatie van een producent of van een afnemer;

(...)

Artikel 27

(...)

2. In de tariefstructuren wordt in ieder geval opgenomen dat:

(...)

e. aanpassingen in het net die verband houden met het maken van een aansluiting komen voor rekening van de netbeheerder die het betreffende net beheert;

(...)

Artikel 51

1. Een partij die een geschil heeft met een netbeheerder over de wijze waarop deze zijn taken en bevoegdheden op grond van deze wet uitoefent, dan wel aan zijn verplichtingen op grond van deze wet voldoet, kan een klacht bij de Autoriteit Consument en Markt indienen.

2. De Autoriteit Consument en Markt beslist op een klacht binnen twee maanden na ontvangst van de klacht. Indien de klacht betrekking heeft op de tarieven voor de aansluiting op het net van een grote productie-eenheid, kan de Autoriteit Consument en Markt een langere termijn stellen. De Autoriteit Consument en Markt kan de in de eerste volzin genoemde termijn met twee maanden verlengen als zij aanvullende gegevens nodig heeft. Indien de klager daarmee instemt, is verdere verlenging mogelijk.

(...)"

In de Tarievecode Elektriciteit is vermeld, voor zover hier van belang:

" 2.4.5. In het geval dat op een bestaande aansluiting een nieuwe aansluiting wordt gemaakt, zodat een deel van de aansluitkabel in een net verandert, zal de netbeheerder onder de volgende voorwaarden overgaan tot restitutie van een deel van het door de "eerstaangeslotene" betaalde éénmalige aansluittarief:

a. de restitutie heeft slechts betrekking op het tarief dat is betaald voor de meerlengte van de verbinding boven de 25 meter;

b. de restitutie is van toepassing wanneer de afstand van de nieuwkomer hemelsbreed gemeten naar de aansluitkabel van de "eerstaangeslotene" korter is dan de afstand gemeten naar het voormalige net. De afstand wordt gemeten zoals bepaald is voor de standaardaansluiting;

- c. De restitutieregeling is niet van toepassing op aansluitingen boven de 10 MVA, tijdelijke aansluitingen, aansluitingen ouder dan 25 jaar en aansluitingen waarvan de aansluitwerkzaamheden zijn uitbesteed aan derden; en
- d. voor de eerste zeven jaar wordt de restitutie op initiatief van de netbeheerder verstrekt. Na zeven jaar wordt de restitutie verstrekt indien de “eerstaangeslotene” hiertoe een schriftelijk, met bewijsstukken ondersteund, verzoek bij de netbeheerder indient; en
- e. onder “eerstaangeslotene” wordt iedere afnemer verstaan op wiens aansluitkabel een nieuwe aansluiting wordt gemaakt.

(...)

Bijlage A

Standaard elementen per aansluitcapaciteit en straatwerk

Algemeen

Deze bijlage betreft een nadere omschrijving van de drie wettelijke elementen van de aansluiting (artikel 2.2.2 van de Tarievenscode Elektriciteit) per type aansluiting zoals gedefinieerd in tabel 2.3.3.C van de Tarievenscode Elektriciteit: de knip, de verbinding en de beveiliging. Voorts wordt in deze bijlage nader geregeld welke kosten voor het straatwerk in de aansluittarieven voor de verschillende typen standaardaansluitingen kunnen worden verwerkt. Deze bijlage heeft niet tot doel alle onderdelen van de aansluiting in detail te benoemen maar wel om duidelijk aan te geven waar de aansluiting begint en eindigt.

(...)

A.2 Gewenste aansluitcapaciteit 3*25A tot en met 60 kVA (figuur 2)

De standaard aansluitmethode voor aangeslotenen tot 60 kVA is op de laagspanningskabel. De knip bestaat uit de aftakmof waarmee een aftakking wordt gemaakt op de laagspanningskabel. De verbinding bestaat uit de laagspanningskabel die loopt vanaf de aftakmof tot aan de beveiliging. De beveiliging bevindt zich in de aansluitkast in de meterkast van de afnemer.

(...)

